

Frieslandweek 2017.

Deelnemers: Peter, Harrie, Freek, Ultsje, Jessica, Marc en Anita.

Vrijdag 11 augustus

Vertrekken Peter en Astrid met de boot achter de auto uit Teteringen om naar De Kuilart te rijden bij de Galamadammen. We hebben even moeite om de mast omhoog te krijgen. Hij is gereviseerd met nieuwe verstaging, een rolfok, een vaste zaling en led toplicht. Veel zwaarder om omhoog te krijgen. Zaterdag 12 augustus komt Harrie Krens aan boord en gaat Astrid naar huis. Ultsje en Jessica komen uit Uitwelleringa (Bries 7.00) aan en Freek is over het IJsselmeer naar de Galamadammen gevaren. We vertrekken die dag naar het noordoosten richting Langweerder Wielen en leggen aan bij de Kaai. We eten Bami bij Freek en hebben koffie bij Ultsje en Jessica.

Zondag 13 augustus Ultsje van Gorkum

Oké, Freek z'n boot (Sopranino 560) was dus net niet in de fik gevlogen, de wind was wat vriendelijker geworden en de zon laat zich zien. Uitstekende dag om wat door Friesland te zeilen dus. Alleen jammer dat het door Peter en Harrie uitgezochte doel voor deze dag, het passantenhaventje van Akkrum (vlak bij een eetcafé waar gebakken lever op de kaart staat), vrijwel recht tegen de wind in is en we maar af en toe een meer hebben om op te kunnen kruisen. Ook jammer voor Peter en Harrie dat wij al op 20 meter uit de kant van de door hen uitgekozen idyllische eerste pleisterplaats, vast kwamen te zitten. Een 700 steekt toch echt wel wat dieper dan een 560. Het uiteindelijke gevolg was dat ze bij de daarna door ons uitgekozen pleisterplek pal voor de vuilcontainer kwamen te liggen. Kosmische gerechtigheid zullen we maar zeggen.

Om de een of andere reden duurde de pauze niet zo lang en werd het middagdutje door de heren pensionado's overgeslagen. Gelukkig konden we daarna lekker de zeilen hijsen en over de Goïngarijster Poelen onze weg vervolgen. Wederom blijkt onze door Hans van Houselt gebouwde 700 "Bries" bij licht weer te lopen als een tierelier. Zelfs met gewone fok in plaats van genua zijn we te snel voor de 560's. Lang leve onze extra lange mast en lang leve Hans zijn goede werk. We zeilen en motoren plezierig richting Akkrum, alwaar de brugwachter besluit om de brug vlak voor de neus van Harrie en Peter te sluiten, om ons vervolgens allemaal flink te laten wachten totdat de lijnbus gepasseerd is. Geduld is een schone zaak, soms. En het vooruitzicht van gebakken lever verzacht Harrie zijn brugfrustratie net genoeg om niet uit z'n vel te springen. Uiteindelijk bereiken we het piepkleine passantenhaventje bijna midden in het dorp. We bezetten met z'n drieën de laatste plekken. Goede timing. Tijd voor een douche en natuurlijk napraten over de avonturen van deze fraaie dag. Harrie en Peter zijn als kinderen zo blij dat ze eindelijk die gebakken lever of spareribs kunnen eten. Freek laat net als ons die "delicatesse" voor wat het is en vertrouwt op eigen kookkunst. Ook prima. Het beroemdste restaurant is de Kromme Knille, waar je heerlijke levertjes of kan krijgen.

maandag 14 augustus:

Uitgerust, en dankzij een bezoek aan de lokale bakker en supermarkt weer volop voorzien van proviand, vertrekken we richting Eernewoude. Er is zon en er is genoeg wind en deze keer uit bezielbare richting. We passeren de wateren bij Grou waar ik het zeilen van mijn opa geleerd heb en elk hoekje van ken. Jeugd sentiment! Voor de dagelijkse tussenstop kiezen we een toplocatie in de Kromme Ee. Wat een luxe, lekker zeilen in de zon en daarna midden in de natuur genieten van de boterhammen en verse koffie. Tijdens de pauze passeert plots het nauwelijks nog drijvende gevalletje waar we gisteren nog naast lagen in de haven van Akkrum. En wat gisteren met geen mogelijkheid wou lukken, was nu dus wel gelukt: de motor liep! Breed lachend zwaaide de schipper

ons toe.

In opperbeste stemming varen we verder richting Eernewoude. Het laatste beetje wind verdwijnt in de bomen op de wal. Motoren dus maar. We geven nog tot twee keer toe een sleepje aan een motorbootje met haperende motor en belanden uiteindelijk in de haven van Eernewoude. Hier moet Peter een ijsje eten. Dat hoort er nou eenmaal bij. En Freek heeft bedacht dat het vanavond een uitstekende gelegenheid is voor de gezamenlijke barbecue, dus daar worden inkopen voor gedaan. En voor de zekerheid haal ik nog maar een beetje benzine. We vertrekken naar een aanlegplaats in nationaal park De Alde Feanen. Bij het passeren van een terras in Eernewoude worden we nog enthousiast toegezwaaid, toegefloten en gefotografeerd door een druk gebarende jongeman. Het zal wel, malloten vind je nou eenmaal overal, dus ook in Eernewoude.

Het is druk, maar bij Jacobi's Kop is nog net genoeg plek voor ons rijtje Kolibries en ruim genoeg plek voor onze barbecue. Freek is goed in fikkie stoken en heeft dan ook in no time vuur in de barbecue. Net als de eerste worstjes gaar zijn, komt er nog een helderblauwe Kolibri 560 aangevaren: Miles. Die past er nog precies bij. Het blijken Marcel en Anita te zijn, met aan boord proviand voor drie weken en een hyper enthousiast hondje, Maran. Nu blijkt waarom we zo fanatiek werden toegezwaaid in Eernewoude. Het was Marcel, die tot zijn vreugde de Kolibri's van de Frieslandweek ontdekt had en graag aan wou sluiten. Dat was nu dus gelukt. Er kwam een fles tevoorschijn en veel sterke verhalen. Peter stak voor het eerst in meer dan een jaar een dikke sigaar op, want een noodrantsoen (van zijn zoon een paar jaar geleden gekregen) moet toch een keer aangesproken worden..

Harrie en Peter

Dinsdag 15 augustus

Via Jacobi's Kop naar Grouw. We vertrekken op tijd omdat er harde regen en wind verwacht wordt rond het middaguur. Als we vertrekken is het nog mooi rustig weer. We zouden gaan wandelen door het natuurpark in Eernewoude maar zien daar vanaf. Halverwege de Bleipet en de Geeuw stopt Marcel's motor en moet hij door Ultsje getrokken worden naar Grouw. Een vuile carburateur. Tijdens de lunch in het theehuis komt inderdaad er een fikse stortbui over ons heen. Ondertussen is de motor van Marcel weer gerepareerd.

Woensdag 16 augustus Harrie Krens Van Grou naar Goïngarijp

Het is woensdag, de vijfde dag. Zoals gebruikelijk hebben we geen haast. De Frieslandweek is tenslotte een soort leuke vakantie. Vandaag op weg naar het Sneekermeer. We nemen het PM-kanaal. We zijn benieuwd of we lang moeten wachten bij de spoorbrug, maar deze staat open. Voor ons dan! Om het saaie kanaal niet helemaal te volgen, gaan we voor de volgende brug bakboord uit over de Kromme Knillis (of Knilles) via de 2 Euro-brug in Akkrum over de Meinesloot naar Terherne. Dan door de Nieuwe Zandsloot naar het Terhernstermeer. Marcel en Jessica hebben hun boot van de eigenaar van het daar gelegen restaurant gekocht en willen even laten zien hoe ze hem hebben opgeknapt. Je kunt daar trouwens lekker lunchen en je zit daar bijna net zo leuk als in het theehuis in Grou.

Na het schoonheidsslaapje van de beide organisatoren gaat ieder zijns weegs door de openstaande sluis het Sneekermeer op. We zullen elkaar vanavond weer treffen in het leuke haventje van Goïngarijp. Peter en ik besluiten om de benzinevoorraad te gaan aanvullen. De enige plek aan het meer waar dat kan is bij het Paviljoen. Alleen zijn daar problemen en gaan we door de Haukesloot richting Sneek. Bij de pomp kunnen we kiezen voor Euro 95, diesel of voor iets dat ons superbenzine lijkt. De pomp is rood met een groene band. Als we na het volle 5-liter tankje gaan afrekenen vraagt de man achter de kassa van de watersportwinkel of wij soms een bijzondere BB-motor hebben die op diesel loopt. Die pomp bleek dus super diesel te leveren. Lg1 of zoiets. Het blijkt maar weer eens dat Peter een engeltje op zijn schouder heeft, want gelukkig hebben we de hoofdtank niet gevuld. (was aanvankelijk de bedoeling, maar de slang was te kort). Bovendien legde er een motorboot aan die de mensen 15 minuten geleden hadden gekocht. Peter wist de inhoud van het tankje met korting te verkopen. Dan tankje spoelen, euro tanken en wegwezen. We krijgen nog een bui op ons pet, maar we zeilen halve wind over Meer en Poelen naar de haven.

Daar blijkt Kees Koppenaar, oud voorzitter van de VKZ een skûtsje te hebben liggen. Hij is enthousiast over onze aanwezigheid. We kletsen gezellig met hem en zijn vrouw over nu en vroeger.

We lopen nog even door het dorpje en zien een prachtig kerkje en klokkentoren. Na de maaltijd op onze boot, gaan we met de club in het restaurant aan de koffie en zo. We bespreken de plannen voor morgen. Blijven we nog een dag om vrijdagmiddag het skutsjesilen te zien of niet? Freek wil eigenlijk morgenvroeg naar Stavoren om vrijdag over het IJsselmeer richting Ketelbrug te gaan. Ook Marcel en Jessica willen morgen naar Terherne. Ultsje en Anita gaan met ons mee naar Heeg. Omdat dit dus eigenlijk ons laatste samenzijn is, krijgen Peter en ik enkele cadeautjes en huldeblijken. We voelen ons vereerd en we hebben genoten van zulke leuke mensen.

Het was een kleine club, maar een ontzettend leuke week. Leve de Frieslandweek.

Donderdag 17 augustus Peter

We vertrekken naar Heeg via Sneek en IJlst. Wind west BF 3-4. Lekker aan de wind en met een enkele slag over het Sneeker Meer en op de motor door Sneek richting IJlst. Behoorlijke wind maar niet veel kans om te zeilen. We leggen aan in een nieuwe haven van de Marekrieten bij Heeg. We zijn nat en koud. Zijn 's avonds de stad in gegaan en hebben heerlijk aan de gracht in het restaurant "De Zeilvaart" gegeten. Kalfslevertjes.

Marcel en Anita

Vrijdag 18 augustus

Afscheid van Ultsje Gorkum en Jessica Harmsen genomen die weer terug gaan naar hun thuishaven in Uitwellingerga en hun thuis in Arnhem. De enige twee pensionado's van de groep blijven als enigen achter.

Zaterdag 19 augustus

Harrie en ik varen terug naar De Kuilart met een stop op het tweede eilandje in de Fluessen. Daar konden we de ingang eerst niet vinden en kwamen aan de grond te zitten in de kanohaven. Een vriendelijk vrouw hielp ons gelukkig weer vlot. Daarna even koffie gedronken en de vrouw een stuk van Astrid's kruidkoek aangeboden. Lekker bramen gegeten op het eiland. De in-en uitgang bevinden zich aan de oostkant.

De volgende dag bij De Kuilart komt Astrid, we lunchen nog samen met Harrie die daarna zijn thuisreis aanvaardt en Peter en Astrid vertrekken met de boot naar het Lauwersmeer (heen en terug voornamelijk tegenwind!).